

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr VIII/70/11 Rady Miejskiej w Zabrze z dnia 11 kwietnia 2011r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za świadczenia udzielane przez publiczne przedszkola, prowadzone przez Miasto Zabrze, w całości, jako sprzecznej z art. 6 ust. 1 pkt 2 w związku art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jednolity Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Zabrze, działając na podstawie m.in. art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, jak również art. 6 pkt 1 oraz art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty ustaliła odpłatność za świadczenia w prowadzonych przez miasto Zabrze przedszkolach publicznych, przekraczające zakres realizacji podstawy programowej wychowania przedszkolnego.

W ocenie organu nadzoru przyjęte przedmiotową uchwałą zasady odpłatności za świadczenia udzielane przez przedszkola są sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym.

Należy bowiem zauważyć, że od dnia 1 września 2010r., na mocy art. 1 pkt 2 oraz art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010r. o zmianie ustawy o systemie oświaty (Dz. U. Nr 148, poz. 991) przepisy art. 6 i 14 ustawy o systemie oświaty uzyskały nowe brzmienie. Do czasu wspomnianej wyżej nowelizacji stosownie do art. 6 ustawy o systemie oświaty publiczne przedszkole i publiczna forma wychowania przedszkolnego zapewniały bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie odpowiednio: co najmniej podstawy programowej – w przypadku przedszkola albo podstawy programowej lub wybranej części tej podstawy – w przypadku publicznej formy wychowania przedszkolnego. Przepis ten pozwalał przyjąć, iż nie było wykluczone udzielanie świadczeń odpłatnie, jednak opłaty te mogły być pobierane wyłącznie za świadczenia wykraczające poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Normę kompetencyjną zezwalającą wprost na ustanowienie opłat zawierał art. 14 ust. 5 tej samej ustawy, który stanowił, że opłaty za świadczenia prowadzonych przez gminę publicznych przedszkoli ustala rada gminy, a w przypadku innych przedszkoli publicznych – organy prowadzące te przedszkola.

Obecnie po nowelizacji z sierpnia 2010r. ustawodawca przyjął w treści art. 6, iż przedszkolem publicznym jest przedszkole, które zapewnia bezpłatne nauczanie, wychowanie i opiekę w czasie ustalonym przez organ prowadzący, nie krótszym niż 5 godzin dziennie. Zatem z powyższego wynika, że bezpłatne wychowanie, nauka i opieka w przedszkolu ograniczone jest czasowo, a nie jak do tej pory ograniczone było do świadczeń wykraczających poza podstawę programową wychowania przedszkolnego. Normę kompetencyjną dla rady gminy stanowi zmieniony również ww. ustawą art. 14 ust. 5. Zgodnie z tym przepisem organ prowadzący przedszkole publiczne ustala opłaty za świadczenia udzielone przez przedszkola w czasie przekraczającym wymiar zajęć, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2. Tak więc organ prowadzący ustala wysokość opłat za świadczenia udzielane poza czas przekraczającym czas bezpłatnego nauczania, wychowania i opieki.

Oznacza to, zdaniem organu nadzoru, że Rada Miejska ustalając przepisami tej uchwały czas bezpłatnej realizacji programu wychowania przedszkolnego uwzględniającego podstawę programową wychowania przedszkolnego nie wypełniła należycie delegacji określonej przepisem art. 6 ust.1 pkt. 2 ustawy. Tym samym ustalając odpłatność tylko za świadczenia, które przekraczają zakres podstawy programowej wychowania przedszkolnego, Rada nie ustaliła czasu, w którym przedszkole zapewnia bezpłatne wychowanie i opiekę. Zatem przy tak skonstruowanych przepisach uchwały organ prowadzący przedszkola mógłby pobierać opłaty za świadczenia określone w § 2 uchwały w każdym czasie, natomiast nie pobierałby opłat za opiekę nad dziećmi w czasie przekraczającym czas realizowanej podstawy programowej, określonej w § 1 uchwały.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności podjętej przez Radę Miasta Zabrze uchwały należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Otrzymują:

- 1) Rada Miasta Zabrze
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa.

Wojewoda Śląski

Zygmunt Łukaszczyk